

Vivenciem el Som-hi – ADDICCIONS

Història: Sense embuts.

Habilitat: Negociació i rebuig.

Eix: Addiccions.

Descripció

La Lida, l'atrevida, és la protagonista d'aquesta història. Creu que, a l'hora de comunicar-se, les seves amigues tenen dificultats, perquè l'Isa no es decideix mai i la Rosa només fa que dir mentides. Està convençuda que ella sí que en sap, d'anar al gra. Però en una festa a la qual estan totes tres convidades descobreix que no és atrevida, sinó impulsiva, que no dedica prou temps a rumiar el que vol fer i dir. Quan li proposen que prengui la primera copa, ella l'accepta; però no només això, pren la segona copa, la tercera... i així, anar fent. Al final acaba al lavabo, amb el cap entre les mans. L'endemà parla amb l'Isa, la Rosa i en Darío sobre com, a vegades, és difícil desentendre's de les pressions.

Personatges (5): La Lida, l'Isa, la Rosa, en Darío i la Maria (la mare de la Lida).

Escenaris: Habitació, discoteca, casa de la Lida.

LIDA (*narració*): Des de petita a l'escola m'han dit «Colometa» perquè vaig directament al gra, si és que sí és que sí, i si és que no, és que no i punt!

Escena 1: La Rosa, l'Isa i la Lida a l'habitació.

ISA, *amb veu indecisa*: Noia, Lida, no em pressionis... Tinc els meus dubtes...no sé si vull anar o no a la festa...

ROSA, *rient*: Doncs jo sí, no us podeu ni imaginar les mentides que he dit als pares perquè m'hi deixin anar.

LIDA: Jo sempre m'he estimat més dir la veritat, així, directament, agradi o no agradi. I no ser mentidera com la Rosa o indecisa com l'Isa.

LIDA (*narració*): És clar que des de la setmana passada les coses han canviat una mica. Resulta que totes tres vam anar a una festa. La música, l'ambient, tot anava molt bé, vam ballar sense parar i quan vam decidir descansar una mica va arribar en Darío amb els seus amics.

Escena 2: En una discoteca (en Darío, la Lida, l'Isa i la Rosa).

DARÍO: Ui, que avorrides, eh?

LIDA: Doncs com sempre.

DARÍO: Ja ho veig, ja... Us preneu alguna cosa?

LIDA: Una cosa com què?

DARÍO: Doncs una copeta. Us preneu la primera?

ISA: Doncs no ho sé, no n'estic segura, potser sí, però no n'estic segura. Com ho veus, Rosa?

ROSA, *amb veu de por*: Jo no, no puc, resulta que m'han trobat una cosa raríssima al ronyó i m'haig de prendre una dotzena de medicaments

DARÍO: I tu, Lida, vols la primera?

LIDA, *entusiasmada*: Doncs jo sí, Darío, em prenc la primera!

DARÍO: Molt ben dit, sí senyora! Au, d'un sol glop!

LIDA, *alçant la copa*: Salut!

DARÍO, *alçant la copa*: Salut!

Mentre brinden en Darío i la Lida riuen.

Fi escena 2

LIDA (*narració*): Aquesta vegada haig de reconèixer que se'm va escapar la mà, no només em vaig prendre la primera, sinó la segona, la tercera i no sé quantes copes més. Mentre que l'Isa i la Rosa s'ho van passar d'allò més bé a la festa, jo gairebé em vaig morir al lavabo. (*amb veu de trobar-se malament*) Ai, el cap...

Escena 3: La Rosa, la Lida, en Darío i la mare de la Lida a casa de la Lida.

ROSA, *amb veu orgullosa*: Si haguessis dit una mentida petiteta com jo, no tindries aquest mal de cap!

LIDA, *dirigint-se a en Darío*: És culpa teva!

DARÍO: Com? No... Ets tu la que va beure més del compte.

LIDA: És que no paraves d'oferir-me'n més!

DARÍO: M'haguessis dit que no en volies més i punt! Sense embuts.

ROSA: Per això és bo dir una mentida petitoneta, perquè parin de pressionar-te.

ISA: No, gràcies, no em ve de gust. Això tan senzill, per què ens costa tant dir-ho?

LIDA: El problema és que sí que en volia, però en va faltar dir... Ja n'hi ha prou! Aiii...
el cap. Reconec que se'm va escapar la mà.

DARÍO: Escolta, Lida, vols una cerveseta ben freda perquè et passi el mal de cap
d'una vegada?

LIDA: Darío...!!

DARÍO: Dona, que no és perquè te la beguis, és perquè te la posis...al cap.

MARE LIDA: Hola nois! Us he fet una truita de bacallà boníssima!

LIDA: Soc incapaç de menjar res.

DARÍO: Molt bé, per això hi som els amics. Em puc menjar la part de la Lida?

MARE LIDA: És clar, Darío.

ROSA: I si vols la meva part, també. Acabo de menjar a casa i no tinc gana. Moltes
gràcies Maria!

Mentre en Darío fa soroll d'agradar-li molt la truita....

ISA: Eh, Darío, no tan ràpid! Jo em solidaritzo amb tu.

DARÍO: Però havies dit que posaries en pràctica allò de «no, gràcies, no em ve de
gust».

ISA: És que aquesta vegada sí que en vull.

Preguntes pel debat:

- La situació que ha viscut la Lida no ha estat gaire agradable. Com creieu que se sent?
- Com penseu que actuarà la Lida en la propera festa? Per què ens costa tant dir «prou» o «no em ve de gust»?
- La Lida és molt atrevida. Com penseu que ha influït, això, en la seva decisió? I en el que li ha passat? En quins casos pot ser bo ser tan atrevit?
- Teniu mai la impressió de no estar segurs de poder-vos controlar? Què podeu fer per millorar el vostre autocontrol?
- Quines creieu que són les conseqüències de les decisions que ha pres cadascuna de les tres noies? Amb quina us identifiqueu més?